

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Jaśkowski

w sprawie z powództwa K. Z.

przeciwko Zespołowi Szkół w C.

o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt VIII Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

Uzasadnienie

Powódka K. Z. w sprawie przeciwko Zespołowi Szkół w C. o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 18 kwietnia 2013 r., VIII Pa [...], którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w P. z dnia 21 grudnia 2012 r., IV P [...], którym oddalono powództwo.

Wnosząca skargę kasacyjną zarzuciła w niej naruszenie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela oraz art. 42 k.p. w związku z art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, które dotyczą trybu rozwiązania stosunku pracy z nauczycielami mianowanymi, którzy mają ograniczony w trybie art. 22 ust. 2 Karty Nauczyciela wymiar zajęć. W szczególności, zdaniem skarżącej, wątpliwości dotyczą kwestii, czy podstawą rozwiązania stosunku pracy wobec takich nauczycieli może być art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, czy art. 42 k.p. w związku z art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie jej do rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jednocześnie, zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw; w granicach zaskarżenia bierze z urzędu pod rozwagę jedynie nieważność postępowania (przed sądem drugiej instancji). Rozpoznanie skargi kasacyjnej w granicach podstaw oznacza związanie Sądu Najwyższego zgłoszonymi przez skarżącego zarzutami naruszenia.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej został oparty na przesłance występowania w sprawie potrzeby wykładni przepisów prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W związku z tym Sąd Najwyższy zważył, że zgodnie z jego dotychczasowym orzecznictwem skarżący powinien nie tylko określić, które przepisy wymagają wykładni, ale także wskazać, na czym polegają poważne wątpliwości związane ze stosowaniem tych przepisów wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151). Konieczne jest opisanie tych wątpliwości, wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej (por. postanowienia

Sądu Najwyższego: z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 3-4, poz.43; z dnia 14 grudnia 2012 r., III SK 29/12, LEX nr 238124).

Odnosząc powyższe do skargi kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. W szczególności nie może być mowy o potrzebie wykładni przepisów prawnych w sytuacji, gdy dana kwestia została już wyjaśniona w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W tym zakresie należy wskazać, że między innymi w tezie wyroku z dnia 23 lutego 1999 r., I PKN 595/98 (OSNAPiUS 2000 nr 8, poz. 300) Sąd Najwyższy wskazał wprost i jednoznacznie, że do nauczyciela mianowanego nie stosuje się art. 42 k.p.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.